

dosarul nr.3ra-1121/18

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (N. Costăș)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix” împotriva Consiliului municipal Bălți, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară” și Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 06 martie 2018 a Curții de Apel Bălți prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix” și a fost menținută hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți,

c o n s t a t ă:

La 03 iunie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix” (denumirea prescurtată SRL „Splendorix”) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii a invocat faptul că, în data de 18 aprilie 2016, s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul municipal Bălți prin care a solicitat revocarea deciziei nr. 4/29 din 19 iunie 2008 în partea ce ține de permiterea vânzării dreptului de arendă pe calea petrecerii licitației funciare, a sectorului de teren din mun. Bălți, piața V. Alecsandri, 4 cu suprafața de 350 m.p.

Prin răspunsul din data de 16 mai 2016, SRL „Splendorix” a fost informat că chestiunea cu referire la revocarea deciziilor Consiliului mun. Bălți nr. 4/29 din 19 iunie 2008 și nr. 5/21 din 30 iunie 2009 va fi examinată în cadrul ședinței Consiliului mun. Bălți, iar despre rezultatele examinării reclamantul va fi informat.

Astfel, reclamantul a considerat drept neîntemeiată deciziei nr. 4/29 din 19 iunie 2008, în parte ce ține de permiterea vânzării dreptului de arendă a sectorului de teren din mun. Bălți, piața V. Alecsandri, 4, cu suprafața de 350 m.p. și a solicitat anularea parțială a acesteia.

La 30 iunie 2016, reclamantul a depus o cerere de completare a acțiunii, prin care a reiterat circumstanțele expuse prin acțiunea inițială, și totodată a notat că între pârât și SRL „Casa Comercială Bulgară” a fost încheiat contractul de arendă asupra terenului din mun. Bălți, piața V. Alecsandri, 4, cu suprafața de 350 m.p. Lângă terenul menționat, Primăria mun. Bălți dispune de alte loturi de teren, care au fost transmise în arendă SRL „Casa Comercială Bulgară”, pentru extinderea construcției. Prin urmare, între pârât și SRL „Casa Comercială Bulgară” au fost încheiate contracte de arendă a loturilor de teren, pentru construcția unui complex comercial, fiind eliberat și certificatul de urbanism nr.699 din data de 22 octombrie 2009, cât și autorizația de construcție nr.211 din 14 iulie 2010 pentru construcția unui centru administrativ-comercial din piața Vasile Alexandri, 4.

Astfel, reclamantul a concluzionat că nu poate pretinde la transmiterea în arendă a lotului de teren, obiect al deciziei 4/29 din 19 iunie 2008, din motiv că terenul menționat este grevat de construcții.

Mai mult decât atât, a notat reclamantul că pârâtul ilegal a administrat terenurile neînregistrate, prejudiciind astfel bugetul de stat prin neînregistrarea acestora.

Judecătoria Bălți, prin încheierea din 21 decembrie 2016 a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Casa Comercială Bulgară”. Iar, prin încheierea din 17 februarie 2017, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Splendorix” a fost respinsă.

Prin decizia din 06 martie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de SRL „Splendorix” și a fost menținută hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți.

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele de judecată invocând prevederile art. 1 alin. (6) din Legea cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ teritoriale din 16 iulie 1999, art. 74 alin. (1), (4), 75 alin. (1) (2) din Legea cu privire la administrația publică locală din 28 decembrie 2006, art. 42 din Codul funciar, au reținut că, administrația publică locală este proprietar al terenului amplasat în mun. Bălți, piața V. Alecsandri, 4, iar neînregistrarea dreptului de proprietar asupra terenurilor din intravilan în Registrul bunurilor imobile nu decade administrația publică din dreptul de proprietar. Or, potrivit art.321 alin.(2) din Codul civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Totodată, referindu-se la prevederile art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, instanțele de judecată au conchis că SRL „Splendorix”, în calitate de reclamantă-apelantă nu a confirmat că prin actul administrativ contestat, drepturile sale pretinse au fost lezate prin scoaterea la licitație a terenului menționat, or societatea reclamantă nu a depus nici o cerere prin care să-și manifeste intenția de a cumpăra dreptul de arendă asupra terenului dat.

Prin urmare, drepturile care se invocă de către SRL „Splendorix” că ar fi lezate prin emiterea deciziei nr. 4/29 din 19 iunie 2008, nu sunt reale, ci doar pretinse.

La 27 iunie 2018, SRL „Splendorix” a declarat recurs împotriva deciziei din 06 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă în sensul invocat.

În susținerea recursului declarat, recurenta a notat că atât hotărârea primei instanțe cât și decizia instanței de apel, sunt ilegale, deoarece intimatul administrează ilegal terenurile unității administrative prin neînregistrarea lor în condițiile legii, fapt ce contravine legislației în vigoare, totodată fiind prejudiciat bugetul de stat prin neînregistrarea acestora.

A menționat că instanțele au ignorat faptul că SRL „Splendorix” a avut intenția de a arenda terenul din piața V. Alecsandri 4, mun. Bălți, însă din motiv că bunul imobil a fost dat ilegal în arendă, i se îngrădește un drept al său, recunoscut de lege.

La fel, a indicat că actul administrativ emis de autoritatea publică (Consiliul mun. Bălți), poartă un caracter public și efectele sale juridice influențează asupra tuturor cetățenilor, deoarece proprietatea publică constituie totalitatea bunurilor mobile și imobile, destinate satisfacerii intereselor generale ale colectivității din unitatea administrativ-teritorială. Respectiv, a menționat că instanțele de judecată greșit au ajuns la concluzia că SRL „Splendorix” nu este subiect cu drept de sesizare a instanței de judecată.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 06 martie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost recepționată de către recurent la 23 aprilie 2018 (f.d. 224). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 25 iunie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix” împotriva Consiliului municipal Bălți, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară” și Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei din 06 martie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan